

по който было уговорено: Българети да не прѣмину-
вать вече въ Гърцко, а и Византійцити да не налитать въ
Българско. Това было потвърдено и отъ двѣтъ стра-
ны съ писма, нѣ войскыты на Гърциты, като ся дръпнѣ-
лы, отвели въ пленъ много Българи, та гы населилы
въ земѣтъ си, нареченѣ Берзерѣж, гдѣто гы и по-
кръстили.

П. А подырь това что послѣдвало?

О. Телерикъ като видѣлъ, че Гърцити, ако и да
свързали миръ, все ся не оставяли отъ намѣреніето си,
распалилъ ся отъ ядъ, и са рѣшилъ да си запази ю-
нашки отечеството, та пратилъ вече 12 хыляды душъ
войници тайно въ Гърцко, за да освободять и върнѣтъ
плѣненныты му съотечественници.

П. Ами сполучилъ ли е съ това да гы възвърне?

О. Нѣ; защото голѣмцити му, които были под-
купени отъ Гърцкыя царь, издали го, като му обадили
намѣреніе-то на Императора, който пратилъ 80 хыля-
ды душъ Гърци, та нападнѣли на 12-тъ хыляды душъ
Българи, и гы избили при Литосорѣж.

*П. Кажете сега, какъ Телерикъ узналъ и изло-
вилъ тыя прѣдатели?*

О. Той са сѣтилъ самъ за това нѣщо, което ужъ
былъ позачулъ, за да ся увѣри добръ употребилъ хы-
трость: писалъ императору писмо, и му казалъ, че му
дотегнѣло ужъ вече да царува надъ такъвъ непокор-
ливъ народъ, и че му ся искало да иде като Сабина
да живѣе въ Цариградъ; нѣ нѣмалъ былъ нѣкого вѣ-
ренъ между голѣмциты си, комуто да открие това, и
да го накара да му отведе домочядіето въ Цариградъ,
та му ся молилъ, да му прати той нѣкои вѣрны хо-
ра, за да му помогнѣтъ да побѣгне отъ намразеното
си отечество. Тогава императорътъ безъ да му дойде
на умъ за Телериковѣтъ хитрость, показалъ му тыя
вѣрны въ самото му отечество, гдѣто тогава Телерикъ